

men tænker han paa Dansk og skal oversætte fra en given dansk Tægt til et fremmed givet Sprog, møder der ham den allervanskeligste Opgave.

Formanden (Rabbe): Den fremrykkede Tid vil uden Tvivl forløse det ærede Medlem med en Bemærkning, som jeg finder Anledning til at indstykke, nemlig den, at, naar den ærede Ordfører omtalte Reformen ved det lærde Skolevesen paa den Maade, at han gjorde en Betsvarelse i en vis Retning til Betingelse for en vis Afstemning over et foreliggende Ændringsforslag, da er der derimod Intet at indvende; men naar man herfra fører Forhandlingen videre til en selvstændig Drøftelse af det lærde Skolevesen, frygter jeg for, at Forhandlingen baade bliver for stor af Omfang og kommer udenfor de Grændser, der ville være de rette her.

Veth: Jeg skal naturligvis ganske rette mig efter, hvad den høitærede Formand har sagt. Jeg vil desuden omtrent udtalt, hvad jeg vilde. Ganske vist staa disse Ting i en fjernere Forbindelse med det Ændringsforslag, til hvilket der overhovedet kan inngives en Diskussion derom, og jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa. Jeg slutter altsaa med at sige, at jeg agter at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 29, men derimod imod Underændringsforslaget under Nr. 30.

Winther: Det har ændret mig noget at høre den Gang, Forhandlingen har taget ind Hensyn til det Forslag, der foreligger under Nr. 29 og navnlig fra den ærede Ordførers Side. Det har ikke været mig klart, at der under Forhandlingerne i Finantsudvalget er fremkommet Udtalelser fra den ærede Minister, der gik videre end dem, vi have hørt idag, og jeg tror nok, at jeg tør sige, at der paa den Side, som den ærede Ordfører hører til, var en Mening om, at dette Forslag burde vedtages, netop naar Ministeren vilde give Tillagn af den Art, han gjorde under Finantsudvalgets Forhandling med ham. Det forekommer mig, at de Udtalelser, der ere komne idag, ere ligesaa bestemte; men der er et Punkt, om hvilket den ærede Minister har udtalt, at han vil gjøre Noget, og det er det Vigtigste af det Hele, nemlig Noget, som ikke ligger udenfor Universitetet, men som er Konstitutionen for Universitetet. Den ærede Minister har sagt, at han allerede har truffen Foranstaltning til at reformere Universitetets Fundats, og det sætter jeg mere Pris paa, end om han vilde sige, at han vilde affasse den latinske Stil ved 4de Klasse's Udgangsexamen, eller om han vilde gjøre en eller anden saadan mindre vigtig Forandring ved vore lærde Skoler. Det er noget, der ligger fjernere fra Universitetet, og derfor forundrer det mig, at den ærede Ordfører ikke sætter Pris

paa det; thi under selve Forhandlingen i Finantsudvalget var der ikke et saa bestemt Tillagn netop om dette vigtigste Punkt fra Ministerens Side, som det, han har givet i Aften. Skulde vi nogeninde komme til at yde Midler til Universitetet som selvstændigt — selvstændigt er ikke andet end en Del af Statskassen, der har faaet en særlig Form — saa lad os da endelig først saa Universitetets Fundats forandret, og lad os aldrig, før dette er fæst, komme til at give Universitetet flere særskilte Midler; thi ellers kunne vi være visse paa, at det, der er tilbage af disse gamle Rester af Universitetets Fundats, ville vi da meget vanskeligt faaede afveien. Det forekommer mig at være en saa priselig Gjerning af den ærede Minister, at man meget lettere kan komme til at stemme for det Forslag, her foreligger, om et Tillud af 50,000 Kr. Hvad angaar Forslaget om 110,000 Kr., saa synes jeg, at den Motivering, der kom fra den ærede Ordfører for Mindretallet, dog egenlig gik ud paa, at det var mere for at frelse deres Samvittighed, at det Forslag blev opstillet, og at de ikke selv havde tænkt paa, at det skulde blive vedtaget. Jeg kan derfor saameget mindre stemme sammen dermed. — Med Hensyn til et andet Forslag, nemlig det under Nr. 27, ønsker jeg ogsaa at sige et Par Ord. Den Koncertsal, her er Tale om at lave om, dels til en Syngeskole, dels til en Børneskole, har haat den Bestemmelse, at Kapellet, dette dygtige Kapel, som vi her have, skulde have Leilighed til ogsaa selvstændigt at yde sine Præstationer for Publikum. Det er jo bekendt nok, at det kongelige Kapel tidligere har været ansat for at være et af de bedste i Europa. Paa den anden Side kan man ikke negte, at det er yderst sjældent, at man hører dets særlige Præstationer; thi om dem, det leverer mellem de forskellige Stykker, kan man sige det Samme som man sagde om Præsten; de foretage sig nemlig det Samme som Præsten: der vendte Hjerdingen. Det er altid det Samme, man hører med megen liden Afvejling Nar ud og Nar ind. Naturligvis kan man godt tænke sig, at naar en saadan Institution, som Kapellet, ledes af en Mand paa maaste over 70 Aar, kan det ikke være saa meget Liv og saa megen Lyst til at gaa ind paa noget Nyt. Det kan enhver sige sig selv. Saaledes ere Forholdene ved det kongelige Theater med Hensyn til Kapellet og dets Ansørel. Men hvorfor jeg er imod dette Forslags Vedtagelse, er, fordi det forekommer mig, at det er en Uret, der er fæst, at det aldrig er blevet prøvet, om dette Lokale er hensigtsmæssigt eller ei. Hvorfor bygger man det og kasserer det, før man har prøvet, om det kan opfylde sit Diemed? At omgjøre et saadant Lokale, som er eneستاанда heri Byen, fordi det er Krang til nogle Børneskoler der paa Stedet, er Noget, som forekommer mig i høieste Grad latterligt. Naar det ærede Medlem for Beile Amts 5te Valgkreds (S. S=